

De nar

lachend: „En op deze manier kan ik ook nog een klassement rijden.”

Warren Barguil steekt op de top van de Col d'Izoard zijn armen in de lucht van blijdschap. Voor de Fransman is het zijn tweede ritzege deze Tour.

FOTO BELGA

Tegenslag lijkt amper vat te hebben op Warren Barguil. De spring-in-'t-veld heeft de lach aan zijn kont hangen en deelt sinds Roy Curvers last had van een kuchje de kamer met Michael Matthews. Met vier etappes, het groen en de bollen is het de succesvolste hotelkamer van de Tour. Barguil is degene die na een mislukte massasprint vrolijk de bus instapt en hardop vraagt of een van zijn ploegmaten nog een koud colaatje wilt. In een mengelmoes van Engels-Frans dat doet denken aan de televisieserie 'Allo 'Allo! Maar als Barguil zelf verliest, kruipt hij in zijn schulp als een achtjarige, dat zijn zak knikkers heeft verspeeld.

Volgens ploegmaat Laurens ten Dam past de rol van aanvaller die hij deze Tour vervult, hem veel beter dan die van kopman voor het klassement in de voorgaande twee Tours. „En daar heeft Laurens helemaal gelijk in”, zegt hij na zijn superdag op de Izoard. Op de top van de mythische Alpe d'Au, waar de Tour nog nooit finishte, boekte Barguil zijn tweede ritzege, stelde de bollentruï veilig, klom naar een negende plek in het klassement en lijkt zo op weg naar zijn beste klassering in drie Tours. „Aanvallen past mij geweldig. Als ik niet elke etappe hoef te vechten voor het klassement, kan ik de druk en stress weghouden.” Breduit